

การประยุกต์แบบจำลองเพื่อประเมินผลของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง

ในบทนี้จะศึกษาวิเคราะห์ผลของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังต่อตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนแรกศึกษาประเมินผลของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังว่ามีผลต่อตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคอย่างไร ส่วนที่สองประเมินผลของความยืดหยุ่นของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังในระยะสั้น (1 ปี) และระยะยาว (5 ปี) โดยศึกษาเปรียบเทียบความยืดหยุ่นของทั้งสองนโยบายที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

4.1 ผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง

ผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง จะเป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของนโยบายทั้งสองนี้ว่าจะมีผลทำให้ตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยการศึกษาเฉพาะช่วงปีค.ศ. 1975(1) ถึง 1984(4) ทั้งนี้กำหนดให้ปีค.ศ. 1975(1) เป็นปีฐาน การคำนวณผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายทั้งสองสามารถหาได้จากการทำ Policy Simulation ดังนี้คือ กำหนดค่าจริงของตัวแปรภายนอกกำหนดค่า (Predetermined Variable) แล้วทำการคำนวณค่าตัวแปรตามรวม (Jointly Dependent Variable) โดยผ่านกระบวนการ "Simulation" ผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่าแรก (Initial Value) ของตัวแปรตามรวมซึ่งถูกกำหนดให้เป็นปีฐาน (bench mark) หลังจากนั้นกำหนดให้ตัวแปรนโยบายตัวใดตัวหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากค่าจริงโดยสิ่งอื่นคงที่ แล้วผ่านกระบวนการ "Simulation" อีกครั้งหนึ่ง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่าของตัวแปรตามรวมอีกชุดหนึ่ง ผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบค่าของตัวแปรตามทั้งสองชุดจะเป็นผลของนโยบายที่มีต่อตัวแปรตามรวม ผลการศึกษาของทั้งสองนโยบายนี้พิจารณาได้โดยละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินต่อตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจใน ระดับมหภาค

นโยบายการเงินที่ทำการวิเคราะห์ในส่วนนี้ พิจารณาเฉพาะ 2 นโยบาย ได้แก่
นโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*) และนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
(ZEX*) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้คือ

4.1.1.1 นโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*)

โดยการกำหนดให้อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1
ในปีฐาน เพียงไตรมาสเดียว และกำหนดให้ตัวแปรอื่นคงที่ งานวิจัยนี้จะศึกษาผลของการเปลี่ยน
แปลงนโยบายนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ 5 ตัวแปรได้แก่

1. การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคเกษตรกรรม : IPR1
2. การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน : PCER
3. การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคนอกการเกษตร : IPR2
4. ผลผลิตที่แท้จริงรวม : YSR
5. รายได้สุทธิหลังหักภาษี : YDH

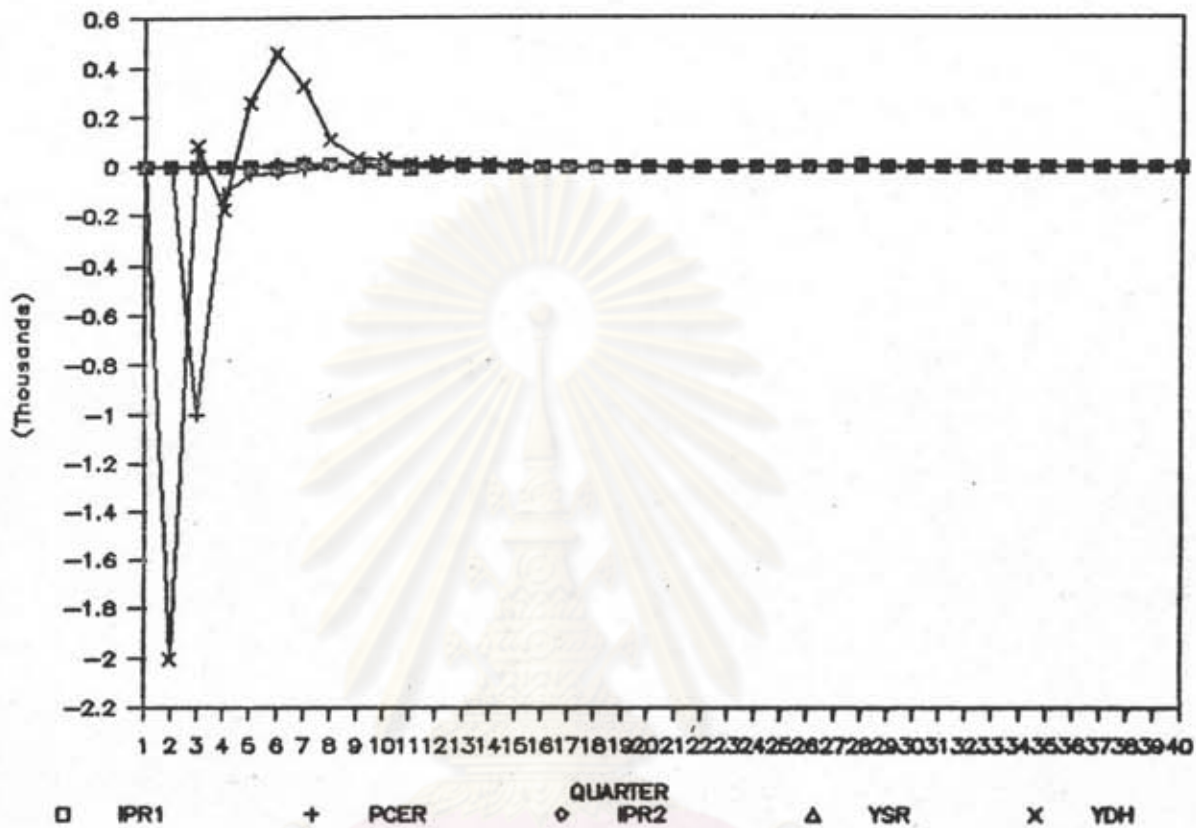
ผลของการเปลี่ยนแปลงของนโยบายนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่
สำคัญ ๆ ทั้ง 5 ตัวแปร มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.1 และรูปที่ 4.1 หรือพิจารณา
โดยละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาส
เดียว โดยสิ่งอื่น ๆ คงที่ มีผลทำให้การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคเกษตรกรรม (IPR1)
เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหลังจากดำเนินนโยบายไปแล้ว 3 ไตรมาส ทั้งนี้เนื่องจากความล่าช้าใน
โครงสร้างของแบบจำลอง ผลของนโยบายนี้เริ่มมีผลต่อตัวแปรการลงทุนในไตรมาสที่ 4 กล่าวคือ
IPR1 เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.69023, 0.49292, 11.25098 และ 0.02465 ล้านบาท
ในไตรมาสที่ 4, 5, 7 และ 8 ตามลำดับ เพราะการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานทำให้ระดับ
ราคาสินค้าสูงขึ้น และจากการที่ราคาสินค้าสูงขึ้นจึงมีผลจูงใจให้มีการลงทุนมากขึ้น สำหรับ
ไตรมาสที่ 6 และ 7 การเปลี่ยนแปลงของ IPR1 มีลักษณะผกผันมาก เนื่องจากอิทธิพลของตัวแปร

ตารางที่ 4.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน : BR

I	QUARTER	I	IPR1	PCER	IPR2	YSR	YDH	I
I	1	I	0.00000	0.00000	0.00000	0.00000	0.00000	I
I	2	I	0.00000	0.00000	0.00000	0.00000	-2002.81250	I
I	3	I	0.00000	-1000.00000	1.34765	1.47266	83.50391	I
I	4	I	0.69043	-109.23633	-1.08985	-0.91407	-171.83984	I
I	5	I	0.49292	-29.07578	1.85547	-0.53516	256.32422	I
I	6	I	-4.02393	-24.54609	6.33985	13.24609	457.56250	I
I	7	I	11.25098	-12.42773	9.58594	14.76172	325.31250	I
I	8	I	8.02465	2.41602	1.84375	12.10546	108.81250	I
I	9	I	-0.80786	9.35016	-2.58594	7.44141	34.09766	I
I	10	I	-5.29980	5.87891	-1.39453	6.76172	30.25449	I
I	11	I	-4.09961	0.14414	2.05079	5.25781	12.91667	I
I	12	I	1.67383	-2.06602	3.65625	5.45899	17.96354	I
I	13	I	3.49439	0.61602	2.94922	3.58854	10.45208	I
I	14	I	1.02173	3.14531	1.14453	2.62500	9.35000	I
I	15	I	-0.58692	3.66953	0.58203	1.88750	5.21394	I
I	16	I	0.59277	2.86797	0.78906	1.69297	1.58125	I
I	17	I	-1.05103	1.02539	0.45312	1.21875	1.54250	I
I	18	I	0.32299	0.86953	0.35898	1.18750	1.50750	I
I	19	I	1.16431	1.59688	0.28516	1.02083	1.47875	I
I	20	I	1.34546	2.08203	0.24219	1.09375	1.36313	I
I	21	I	-0.51660	2.35469	0.19805	1.04861	1.29188	I
I	22	I	-0.51660	2.24453	0.10391	1.08594	1.33563	I
I	23	I	-1.51660	2.30977	0.09336	1.06250	1.37625	I
I	24	I	1.58130	2.10664	0.08984	1.06250	1.36313	I
I	25	I	-1.44556	1.96914	0.09336	1.09821	1.30438	I
I	26	I	0.24463	1.21875	0.08203	1.02344	1.29563	I
I	27	I	-0.06690	1.40195	0.08320	1.09821	1.30125	I
I	28	I	3.08765	1.39609	0.08281	1.00781	1.31125	I
I	29	I	-1.52271	1.65586	0.09727	1.08036	1.25813	I
I	30	I	-1.50098	1.53789	0.08906	1.06250	1.21813	I
I	31	I	-0.42969	1.42812	0.07734	1.06250	1.18750	I
I	32	I	-2.60230	1.48399	0.06289	1.06250	1.18250	I
I	33	I	1.40796	1.59609	0.07383	1.00893	1.13563	I
I	34	I	-0.30371	1.13086	0.07656	1.00000	1.22188	I
I	35	I	-0.25806	0.92773	0.08008	0.98214	1.18938	I
I	36	I	2.03247	0.99727	0.05313	1.00893	1.18750	I
I	37	I	-0.11084	1.08750	0.05573	0.99107	1.10813	I
I	38	I	-1.27881	1.12539	0.05134	0.91071	1.06375	I
I	39	I	-0.41577	1.07383	0.03837	0.90179	1.08500	I
I	40	I	0.17286	0.82773	0.04609	0.85714	1.08250	I
I		I						I

รูปที่ 4.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน : BR

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่าง ๆ ในสมการระบบ นอกจากนี้ นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 9 เป็นต้นไป ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้คือ IPR1 เป็นผลเนื่องจากกลไกการปรับตัวของตัวแปรต่าง ๆ ตลอดจนความล่าช้าของแบบจำลอง

นอกจากนี้ การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) เปลี่ยนแปลงหลังจากที่ดำเนินนโยบายนี้ไปแล้ว 2 ไตรมาสเนื่องจากโครงสร้างความล่าช้าของแบบจำลอง ผลของนโยบายนี้เริ่มมีผลต่อการบริโภคในไตรมาสที่ 3 กล่าวคือ PCER ลดลง 5 ไตรมาสติดต่อกัน คือ PCER มีค่าลดลงเท่ากับ 1000, 109.23633, 29.07578, 24.54609 และ 12.42773 ล้านบาทในไตรมาสที่ 3-7 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานมีผลทำให้ระดับราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้นอันเป็นสาเหตุทำให้การบริโภคลดลง นอกจากนี้ นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 8 เป็นต้นไป ผลของการเปลี่ยนแปลงของนโยบายนี้คือ PCER เป็นผลเนื่องจากกลไกการปรับตัวและความล่าช้าของโครงสร้างของแบบจำลอง

การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่ที่มีผลทำให้การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคนอกการเกษตร (IPR2) เปลี่ยนแปลงหลังจากที่ดำเนินนโยบายนี้ไปแล้ว 2 ไตรมาสเนื่องจากโครงสร้างความล่าช้าของแบบจำลอง ผลของนโยบายนี้เริ่มมีผลต่อ IPR2 ในไตรมาสที่ 3 กล่าวคือ IPR2 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.34765, 1.85547, 6.33985 และ 9.58594 ล้านบาท ในไตรมาสที่ 3, 5, 6 และ 7 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานมีผลทำให้ระดับราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้น อันเป็นผลทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลง และการที่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลงมีผลทำให้ IPR2 เพิ่มขึ้นสำหรับไตรมาสที่ 4 IPR2 ลดลงเท่ากับ 1.08985 ล้านบาท อาจเป็นเพราะอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ในระบบสมการ นอกจากนี้ นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 8 เป็นต้นไปผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้คือ IPR2 เป็นผลเนื่องจากกลไกการปรับตัวและความล่าช้าของโครงสร้างของแบบจำลอง

ดังนั้นการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่ที่มีผลทำให้ IPR1, PCER และ IPR2 เปลี่ยนแปลงถูกต้องตามทฤษฎี โดยที่ผลของนโยบายนี้มีอิทธิพลต่อตัวแปรดังกล่าวเพียงประมาณ 5 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม ผลกระทบไม่เกิดขึ้นโดยทันทีในไตรมาสเดียว เช่น ผลกระทบต่อ IPR1 ต้องรอจนไตรมาสที่ 4 จึงจะบังเกิดผล หรือผลกระทบต่อ PCER ต้องรอจนไตรมาสที่ 3 จึงจะบังเกิดผล เป็นต้น ทั้งนี้เพราะความล่าช้าของผลกระทบนั่นเอง หลังจากนั้นผลของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทั้งหมดเป็นผลทางอ้อมที่เกิดจากกลไกการปรับตัวของ

โครงสร้างและความล่าช้าของแบบจำลอง นอกจากนี้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของนโยบายนี้ มีผลทำให้ผลผลิตที่แท้จริง (YSR) และรายได้สุทธิหลังหักภาษี (YDH) เปลี่ยนแปลงไปซึ่งสามารถ พิจารณาวิเคราะห์ได้จากรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 และรูปที่ 4.1

4.1.1.2 นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ZEX*)

โดยการกำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นจาก 20.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. เป็น 21.88 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ลด ค่าเงินบาทลงร้อยละ 4.93 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว และกำหนดให้ตัวแปรอื่นคงที่ การศึกษา นี้จะวิเคราะห์ผลของนโยบายนี้ต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่

1. การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน : PCER
2. การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม : MGSV
3. ผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม : YS
4. การส่งออกสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม : XGSV
5. การชำระหนี้ : BP

ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัวแปร มีรายละเอียดดังที่แสดงไว้ดังตารางที่ 4.2 และรูปที่ 4.2 หรือพิจารณาโดยละเอียด ดังต่อไปนี้

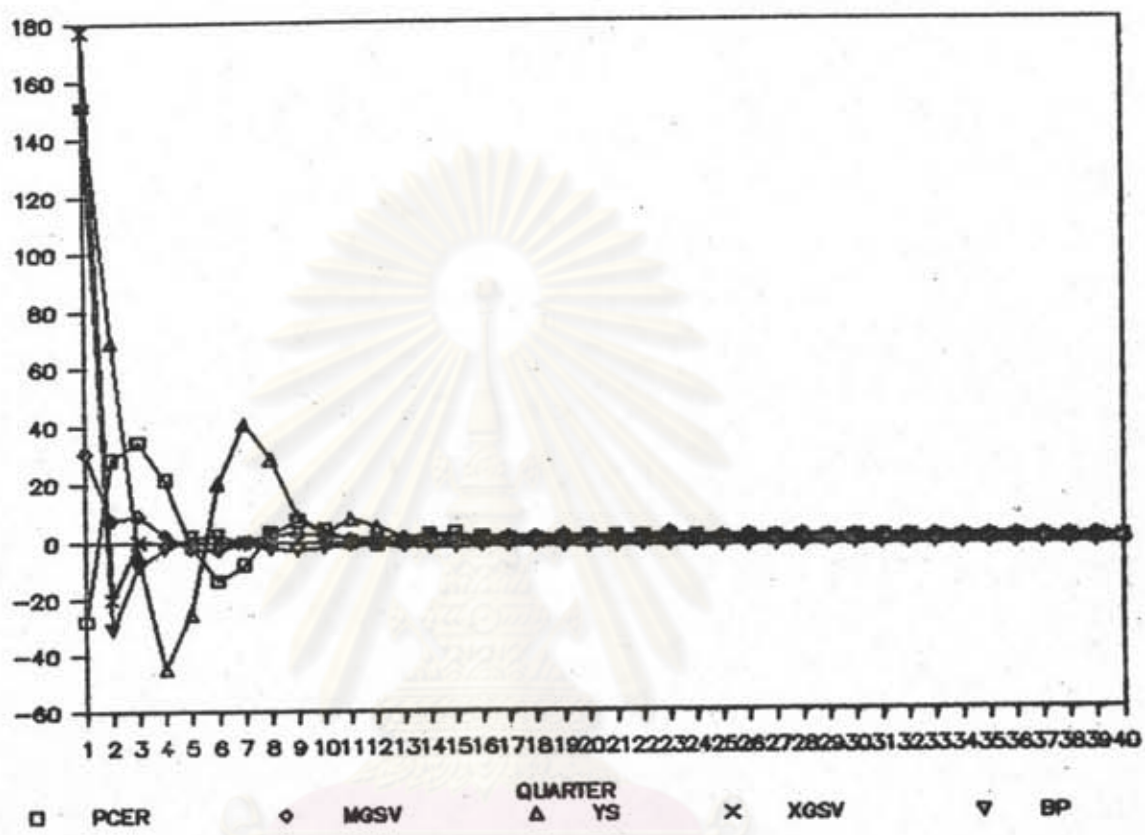
การเพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากเดิม 1 บาทในปี ฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ลดลง ในไตรมาสแรกเท่ากับ 27.80859 ล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากระดับราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้น อันเป็นผล มาจากราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้นนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 2,3 และ 4 การบริโภคลดลง เพิ่มขึ้น คือ ค่า PCER มีค่าเท่ากับ 28.71093, 34.34766 และ 21.89455 ล้านบาท ตามลำดับ เนื่องจากการปรับตัวของการบริโภคที่เกิดจากการลดค่าเงินบาท ในไตรมาสที่ 5,6 และ 7 การบริโภคลดลงในขณะที่ผกผันมากและเพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 8 เป็นต้นไป ยกเว้นไตรมาส ที่ 12 ลักษณะเช่นนี้เป็นผลเนื่องจากการปรับตัวของโครงสร้างและความล่าช้าของแบบจำลองนั่นเอง

การเพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากเดิม 1 บาทในปี ฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม (MGSV) เพิ่มขึ้นตลอดการศึกษา ยกเว้นไตรมาสที่ 5 และ 6 เท่านั้นที่ลดลง ข้อที่น่าสังเกตก็คือ

ตารางที่ 4.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ : ZEX*

I	QUARTER	I	PCER	MGSV	YS	XGSV	BP	I
I	1	I	-27.80859	30.83985	151.93750	177.37890	150.49121	I
I	2	I	28.71093	7.69140	69.12500	-20.00391	-30.70899	I
I	3	I	34.34766	9.26172	-4.87500	0.25898	-8.07422	I
I	4	I	21.89454	2.58594	-44.56250	0.00391	-2.25195	I
I	5	I	-1.16406	-2.14453	-25.12500	0.00391	1.87036	I
I	6	I	-13.48047	-2.63672	20.31250	-0.00390	2.29639	I
I	7	I	-7.78125	0.26563	40.75000	-0.00390	-0.23413	I
I	8	I	3.18602	2.78516	28.68750	-0.00931	-2.42969	I
I	9	I	7.37500	3.20703	8.93750	0.00000	-2.79907	I
I	10	I	4.35156	2.11328	2.68750	0.00000	-1.84107	I
I	11	I	0.10547	1.07031	8.00000	0.00000	-0.93359	I
I	12	I	-1.03516	1.07812	5.25000	-0.00391	-0.94190	I
I	13	I	0.33594	1.66407	1.73750	0.00000	-1.45361	I
I	14	I	2.49509	2.18360	1.56250	-0.00390	-1.90771	I
I	15	I	2.88672	1.02194	1.18125	0.00000	-1.88672	I
I	16	I	1.47656	1.77344	1.02500	0.00000	-1.54810	I
I	17	I	0.78125	1.63672	1.21875	-0.00391	-1.42891	I
I	18	I	0.86719	1.71875	1.28125	-0.00391	-1.50146	I
I	19	I	1.26953	1.89062	1.28750	0.00000	-1.65014	I
I	20	I	1.69531	1.93750	1.19375	0.00000	-1.69141	I
I	21	I	1.72656	1.78516	1.15625	0.00000	-1.55860	I
I	22	I	1.71094	1.74219	1.07500	-0.00390	-1.52344	I
I	23	I	1.47656	2.63281	1.11250	0.00000	-1.42383	I
I	24	I	1.35547	1.68359	1.11875	0.00000	-1.46875	I
I	25	I	0.86719	1.79687	1.12500	0.00000	-1.56835	I
I	26	I	1.00781	1.91797	1.11875	0.00000	-1.67310	I
I	27	I	1.01563	1.80859	1.08125	0.00000	-1.57739	I
I	28	I	1.17968	1.91796	1.08750	0.00000	-1.67188	I
I	29	I	1.08985	1.69531	1.05000	0.00000	-1.48047	I
I	30	I	1.01171	1.78320	1.03750	0.00000	-1.46875	I
I	31	I	1.05079	1.67578	1.01250	0.00000	-1.46386	I
I	32	I	1.12891	1.55859	0.96250	0.00000	-1.36011	I
I	33	I	0.80860	1.62891	0.97500	0.00000	-1.42090	I
I	34	I	0.66407	1.64453	1.02500	0.00000	-1.43823	I
I	35	I	0.71094	1.66016	1.02500	0.00000	-1.44922	I
I	36	I	0.75000	1.70313	1.00000	0.00000	-1.48828	I
I	37	I	0.79688	1.66797	0.97500	0.00000	-1.45752	I
I	38	I	0.75781	1.54297	0.91250	0.00000	-1.34765	I
I	39	I	0.86328	1.56250	0.92500	-0.00391	-1.36329	I
I	40	I	0.58984	1.49610	0.90625	0.00000	-1.30859	I

รูปที่ 4.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ : ZEX*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในทางทฤษฎีแล้ว การลดค่าเงินบาทน่าจะมีผลทำให้มูลค่าการนำเข้ามีค่าลดลง แต่ผลการศึกษาไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่าในการลดค่าเงินบาททำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น การส่งออกมากขึ้น การลงทุนในประเทศมากขึ้น จึงจำเป็นต้องใช้สินค้าประเภททุนและเครื่องจักรเพิ่มขึ้น สินค้าประเภทนี้ส่วนใหญ่ได้จากการนำเข้าจากต่างประเทศอันเป็นผลทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการสูงขึ้นนั่นเอง อย่างไรก็ตาม มูลค่าคงกล่าวก็น่าจะสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ดูตารางที่ 4.2)

การเพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากเดิม 1 บาทในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้ผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม (YS) เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา เพราะการดำเนินนโยบายนี้มีผลทำให้ระดับราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ก็น่าจะอยู่ในไตรมาสที่ 3, 4 และ 5 YS มีค่าลดลงคือ เท่ากับ 4.875, 44.5625 และ 25.125 ล้านบาทตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นอิทธิพลของการปรับตัวของตัวแปรในระบบสมการ

ดังนั้นการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 บาทในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้ PCER, YS เปลี่ยนแปลงเป็นไปตามทฤษฎี กล่าวคือ การบริโภคนโยบายที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ลดลง ขณะที่ผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม (YS) เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผลของนโยบายนี้ทำให้การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงิน (MGSV) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับทฤษฎีเล็กน้อย ดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ผลของนโยบายดังกล่าวที่มีต่อการส่งออกสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม (XGSV) และดุลการชำระเงิน (BP) สามารถพิจารณาวิเคราะห์ได้จากรายละเอียดที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 และรูปที่ 4.2

4.1.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการคลังต่อตัวแปรที่สำคัญทางเศรษฐกิจในระดัมนโยบาย

นโยบายการคลังที่ทำการวิเคราะห์ในส่วนนี้ พิจารณาเฉพาะ 3 นโยบาย ได้แก่ นโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร (tax22*) นโยบายภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบ (ZTMRM*) และนโยบายภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักร (ZTMK*) ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ

x

4.1.2.1 นโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร (tax22*)

โดยการกำหนดให้อัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร
เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวและกำหนดให้ตัวแปรอื่นคงที่ การศึกษา
นี้พิจารณาผลของนโยบายนี้ต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่

1. ผลผลิตที่แท้จริงของภาคนอกการเกษตร : YR2
2. การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน : PCER
3. การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคนอกการเกษตร : IPR2
4. คำนีราคาสินค้าทั่วไป : PD
5. ผลผลิตที่แท้จริงรวม : YSR

ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่สำคัญ ๆ
5 ตัวแปรมีรายละเอียดคงได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.3 หรือพิจารณาโดยละเอียดได้
ดังนี้คือ

การเพิ่มอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรร้อยละ 1
ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้ผลผลิตที่แท้จริงของภาคนอกการเกษตร (YR2)
เปลี่ยนแปลงลดลงตลอดช่วงที่ทำการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการเพิ่มอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของ
ภาคนอกการเกษตรมีผลทำให้ราคาสุทธิหลังหักภาษีของภาคนอกการเกษตรลดลง อันเป็นผลทำให้
มีการจ้างงานลดลง การผลิตจึงลดลงตามไปด้วย นอกจากนี้ อิทธิพลของนโยบายนี้มีผลต่อ YR2
ลดลงเรื่อย ๆ จนเข้าใกล้ศูนย์ในไตรมาสสุดท้าย

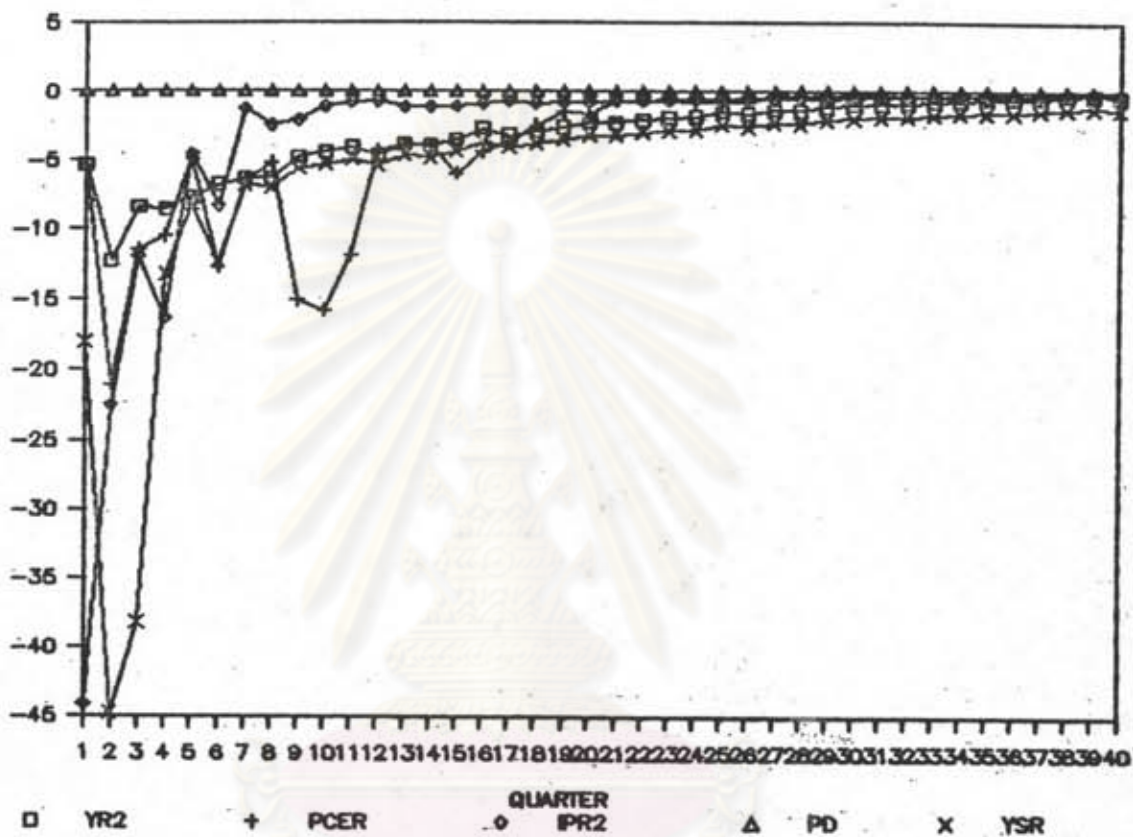
การเพิ่มอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรร้อยละ 1
ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นมีผลทำให้การบริโภคของภาคเอกชนที่แท้จริง (PCER) ลดลง
ตลอดช่วงที่ทำการศึกษา เพราะว่าเกิดการปรับตัวของสต็อกของสินค้าคงคลังผ่านระดับราคาสินค้า
ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการที่ Demand และ Supply ในภาคเศรษฐกิจจริงเปลี่ยนแปลงไป นอกจาก
นั้น การที่ PCER ลดลงตลอดเวลาอาจเป็นผลเนื่องจากพฤติกรรมความเคยชินที่เกี่ยวข้องกับการ
บริโภคในอดีต ตลอดจนเกิดการปรับตัวของโครงสร้างของแบบจำลอง

การเพิ่มอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรร้อยละ 1
ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนในภาคนอก
การเกษตร (IPR2) ลดลงตลอดช่วงที่ทำการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการเพิ่มอัตราภาษีทางอ้อม

ตารางที่ 4.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร : tax22*

I	QUARTER	I	YR2	PCER	IPR2	PD	YSR	I
I	1	I	-5.31121	-5.39219	-44.12500	0.00028	-18.00782	I
I	2	I	-12.20879	-20.97400	-22.48438	-0.00437	-44.76953	I
I	3	I	-8.46556	-11.44767	-11.88672	-0.00137	-38.24609	I
I	4	I	-8.56348	-10.50509	-16.33203	0.00020	-13.21875	I
I	5	I	-7.71993	-4.87578	-4.53281	0.00108	-8.23828	I
I	6	I	-6.80986	-12.66894	-8.27735	0.00050	-12.27685	I
I	7	I	-6.33265	26.47540	-1.26563	-0.00026	-6.78955	I
I	8	I	-6.30503	-5.17539	-2.44493	-0.00048	-6.93726	I
I	9	I	-4.72967	-14.99688	-2.05391	-0.00035	-5.57861	I
I	10	I	-4.38321	-15.72188	-1.13436	-0.00002	-5.29175	I
I	11	I	-4.02295	-11.79667	-0.74766	-0.00046	-4.87671	I
I	12	I	-4.53886	-4.25781	-0.74336	0.00001	-5.31494	I
I	13	I	-3.81959	-3.85567	-1.12578	-0.00011	-4.60693	I
I	14	I	-3.90244	-3.90664	-1.10859	-0.00012	-4.74609	I
I	15	I	-3.48945	-5.91738	-1.06132	-0.00005	-4.33594	I
I	16	I	-2.66600	-4.35411	-0.88087	-0.00001	-3.55469	I
I	17	I	-3.17187	-3.58437	-0.69180	0.00000	-4.02344	I
I	18	I	-2.88692	-2.49121	-0.83789	-0.00004	-3.75000	I
I	19	I	-2.57060	-1.49433	-0.82500	-0.00008	-3.45703	I
I	20	I	-2.22916	-1.68692	-0.76914	-0.00008	-3.14453	I
I	21	I	-2.25928	-0.66173	-0.68320	-0.00007	-3.16406	I
I	22	I	-2.05091	-0.70137	-0.67031	-0.00007	-2.96875	I
I	23	I	-1.91032	-0.67051	-0.62735	-0.00010	-2.83203	I
I	24	I	-1.83124	-0.80077	-0.59727	-0.00008	-2.77344	I
I	25	I	-1.46470	-0.81778	-0.56718	-0.00005	-2.40234	I
I	26	I	-1.61659	-0.77871	-0.48125	-0.00006	-2.55859	I
I	27	I	-1.35173	-0.30548	-0.52852	-0.00005	-2.28516	I
I	28	I	-1.40947	-0.45019	-0.47695	-0.00005	-2.36328	I
I	29	I	-1.08561	-0.34257	-0.49414	-0.00005	-2.05078	I
I	30	I	-0.97891	-0.26074	-0.42539	-0.00005	-1.95313	I
I	31	I	-0.92368	-0.02286	-0.39961	-0.00002	-1.89453	I
I	32	I	-0.85087	-0.03318	-0.37813	-0.00004	-1.79688	I
I	33	I	-0.77430	-0.03318	-0.36523	0.00119	-1.73828	I
I	34	I	-0.68392	-0.00256	-0.34375	0.00000	-1.64063	I
I	35	I	-0.59479	-0.00256	-0.32656	-0.00002	-1.56250	I
I	36	I	-0.58852	-0.00318	-0.31797	-0.00002	-1.58203	I
I	37	I	-0.48810	0.00000	-0.31368	-0.00002	-1.46484	I
I	38	I	-0.30106	0.00000	-0.29648	-0.00001	-1.28906	I
I	39	I	-0.22575	-0.00256	-0.25352	0.00000	-1.21094	I
I	40	I	-0.32742	0.00000	-0.23203	-0.00001	-1.28906	I
I		I						I

รูปที่ 4.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร : tax22*

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรมีผลทำให้ราคาสุทธิหลังหักภาษีของภาคนอกการเกษตรลดลง อันเป็นผลทำให้การลงทุนที่แท้จริงของภาคเอกชนลดลงนั่นเอง

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงปีเดียว โดยสิ่งอื่นคงที่มีผลทำให้ YR2, PCER และ IPR2 เปลี่ยนแปลงไปตามทฤษฎี กล่าวคือ การเพิ่มอัตราภาษีนี้อาจมีผลทำให้ YR2, PCER และ IPR2 เปลี่ยนแปลงลดลงตลอดช่วงที่ทำการศึกษา ทั้งนี้ เป็นผลของอิทธิพลของนโยบายนี้ประกอบกับการปรับตัวของโครงสร้างของแบบจำลอง สำหรับผลของนโยบายนี้ต่อระดับราคาสินค้าทั่วไป (PD) และผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) สามารถพิจารณาวิเคราะห์ได้จากรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.3

4.1.2.2 นโยบายอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบ (ZTMRM*)

โดยการกำหนดให้อัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว และกำหนดให้ตัวแปรอื่นคงที่ การศึกษานี้พิจารณาผลของนโยบายนี้ต่อตัวแปรฐานเศรษฐกิจที่สำคัญๆ 5 ตัวแปรได้แก่

1. การนำเข้าสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบที่แท้จริง : MRMR
2. ดัชนีราคาสินค้าทั่วไป : PD
3. การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงิน : MGSV
4. ผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม : YS
5. การชำระหนี้ : BP

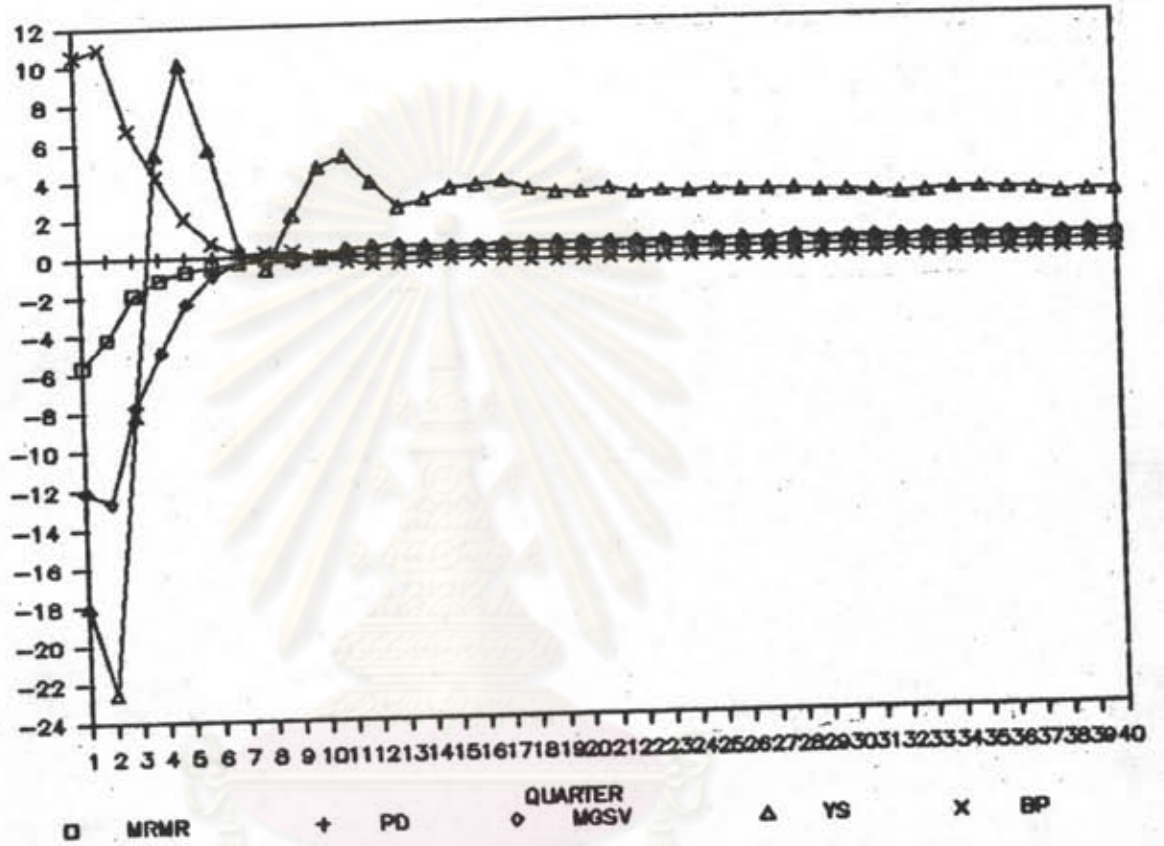
ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่สำคัญ ๆ ทั้ง 5 ตัวแปร มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.4 และรูปที่ 4.4 หรือพิจารณาโดยละเอียดได้ดังต่อไปนี้

การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้การนำเข้าสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบที่แท้จริง (MRMR) ลดลง 15 ไตรมาสแรก ทั้งนี้เพราะการเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบมีผลทำให้ราคาสินค้านำเข้าที่รวมกับภาษีสินค้านำเข้าประเภทนี้สูงขึ้นตามไปด้วย อันจะเป็นผลทำให้การนำเข้าสินค้านำเข้าประเภทนี้ (MRMR) ลดลง นอกจากนี้ นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 16 เป็นต้นไป MRMR กลับเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตลอดช่วงการศึกษา ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องมาจากผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมิได้เป็นผลมาจาก

ตารางที่ 4.4 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีสินค้าเข้าประเภทวัตถุดิบ : ZTMRM*

QUARTER	I	MRMR	PD	NGSV	YS	BP	I	
I	1	I	-5.57764	-0.00035	-12.08203	-17.93750	10.54029	I
I	2	I	-4.18383	-0.00039	-12.60391	-22.50025	10.90698	I
I	3	I	-1.86768	-0.00014	-7.71875	-8.18750	6.73047	I
I	4	I	-1.09400	0.00011	-4.92578	5.43750	4.29517	I
I	5	I	-0.67602	0.00018	-2.38281	10.06250	2.07788	I
I	6	I	-0.48120	0.00010	-0.87891	5.62500	0.76758	I
I	7	I	-0.27612	0.00000	-0.27734	0.43750	0.11060	I
I	8	I	-0.17017	-0.00001	-0.26172	-0.62500	0.23022	I
I	9	I	-0.10473	0.00004	-0.28125	2.12500	0.24243	I
I	10	I	-0.04980	0.00008	0.02343	4.62500	-0.02125	I
I	11	I	-0.02540	0.00009	0.32812	5.18750	-0.28515	I
I	12	I	-0.01490	0.00006	0.47656	3.81250	-0.41895	I
I	13	I	-0.00805	0.00004	0.48829	2.43750	-0.42082	I
I	14	I	-0.00415	0.00004	0.39453	2.81250	-0.34472	I
I	15	I	-0.00147	0.00005	0.36719	3.37500	-0.31640	I
I	16	I	0.00049	0.00005	0.37890	3.50000	-0.33155	I
I	17	I	0.00219	0.00006	0.42969	3.68750	-0.37690	I
I	18	I	0.00415	0.00004	0.45312	3.24100	-0.39404	I
I	19	I	0.00415	0.00004	0.46484	3.06250	-0.40503	I
I	20	I	0.00415	0.00004	0.44922	3.00000	-0.39380	I
I	21	I	0.00440	0.00004	0.40625	3.18750	-0.35547	I
I	22	I	0.00439	0.00004	0.41406	2.93750	-0.36328	I
I	23	I	0.00415	0.00004	0.40235	3.00000	-0.34814	I
I	24	I	0.00439	0.00004	0.41406	2.93750	-0.36328	I
I	25	I	0.00415	0.00004	0.44140	3.00000	-0.38500	I
I	26	I	0.00537	0.00003	0.46484	2.93750	-0.40552	I
I	27	I	0.00415	0.00003	0.44922	2.93750	-0.39282	I
I	28	I	0.00398	0.00004	0.48829	2.93750	-0.42579	I
I	29	I	0.00415	0.00003	0.42968	2.81250	-0.37500	I
I	30	I	0.00415	0.00004	0.42579	2.81250	-0.37500	I
I	31	I	0.00440	0.00003	0.42578	2.75000	-0.37353	I
I	32	I	0.00440	0.00003	0.39844	2.62500	-0.34571	I
I	33	I	0.00537	0.00003	0.42188	2.68750	-0.36915	I
I	34	I	0.00561	0.00003	0.42579	2.81250	-0.37402	I
I	35	I	0.00586	0.00003	0.43359	2.81250	-0.37891	I
I	36	I	0.00635	0.00003	0.44532	2.75000	-0.39062	I
I	37	I	0.00635	0.00003	0.43750	2.68750	-0.38232	I
I	38	I	0.00513	0.00002	0.41016	2.50000	-0.35547	I
I	39	I	0.00537	0.00003	0.41797	2.56250	-0.36329	I
I	40	I	0.00537	0.00003	0.40235	2.56250	-0.35156	I
I		I						I

รูปที่ 4.4. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบ : ZTMRM*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อิทธิพลของนโยบายนี้แต่เป็นอิทธิพลของการปรับตัวของตัวแปรและความล่าช้าในโครงสร้างของแบบจำลอง

การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้ดัชนีราคาสินค้าทั่วไป (PD) ลดลงใน 3 ไตรมาสแรก คือ มีค่าเท่ากับ 0.00035, 0.00039 และ 0.00014 ตามลำดับ ผลที่เกิดขึ้นขัดแย้งกับทฤษฎี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่อยู่ในสมการระบบ อย่างไรก็ตามก็ไม่ใช่ขัดแย้งมากนัก เพราะค่าดังกล่าวมีค่าน้อยมากนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 เป็นต้นไป ผลของนโยบายนี้ทำให้ PD เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นบ้างเล็กน้อยตลอดช่วงการศึกษา ที่เป็นเช่นนั้นสืบเนื่องมาจากการปรับตัวของตัวแปรและความล่าช้าในโครงสร้างของแบบจำลอง นอกจากนี้ในไตรมาสที่ 8 ค่าของ PD เปลี่ยนแปลงลดลงน้อยมาก คือ ลดลงเท่ากับ 0.00001

การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม (MGSV) ลดลงใน 9 ไตรมาสแรก เพราะการเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบจะมีผลทำให้การนำเข้าสินค้าประเภทวัตถุดิบลดลง ดังนั้นมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการก็ลดลงด้วย อย่างไรก็ตามก็นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 10 เป็นต้นไป ผลของการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของ MGSV มากนัก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากกลไกการปรับตัวของตัวแปรในระบบสมการ

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภทวัตถุดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียว โดยส่วนอื่นคงที่ มีผลทำให้ MRMR, PD, MGSV เปลี่ยนแปลงเป็นไปตามทฤษฎี ยกเว้นผลของนโยบายนี้ที่มีต่อ PD ใน 3 ไตรมาสแรกเท่านั้น ที่ขัดแย้งกับทฤษฎีเล็กน้อย เพราะผลกระทบต่อ PD ดังกล่าวมีค่าใกล้ศูนย์มาก นอกจากนี้ ผลของของนโยบายนี้ ต่อผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม (YS) และดุลการชำระเงิน (BP) สามารถพิจารณาวิเคราะห์ได้จากรายละเอียดที่ได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 4.4 และรูปที่ 4.4

4.1.2.3 นโยบายอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักร (ZTMK*)

โดยการกำหนดให้อัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวและกำหนดให้ตัวแปรอื่นคงที่ การศึกษาที่พิจารณาผลของนโยบายนี้ต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่

1. การนำเข้าสินค้าประเภททุนและเครื่องจักรที่แท้จริง : MKR
2. ดัชนีราคาสินค้าทั่วไป : PD
3. การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม : MGSV
4. ผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม : YS
5. การชำระหนี้ : BP

ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่สำคัญ ๆ 5 ตัวแปร มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.5 และรูปที่ 4.5 หรือพิจารณาโดยละเอียดดังต่อไปนี้

การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้การนำเข้าสินค้าประเภททุนและเครื่องจักร (MKR) ลดลงใน 8 ไตรมาสแรก เพราะการเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรทำให้ราคาสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรรวมกับอัตราภาษีที่สูงขึ้นตามไปด้วยอันเป็นผลทำให้การนำเข้า (MKR) ลดลง อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 9 เป็นต้นไป ผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของ MKR มากนัก การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากกลไกการปรับตัวในโครงสร้างของแบบจำลอง

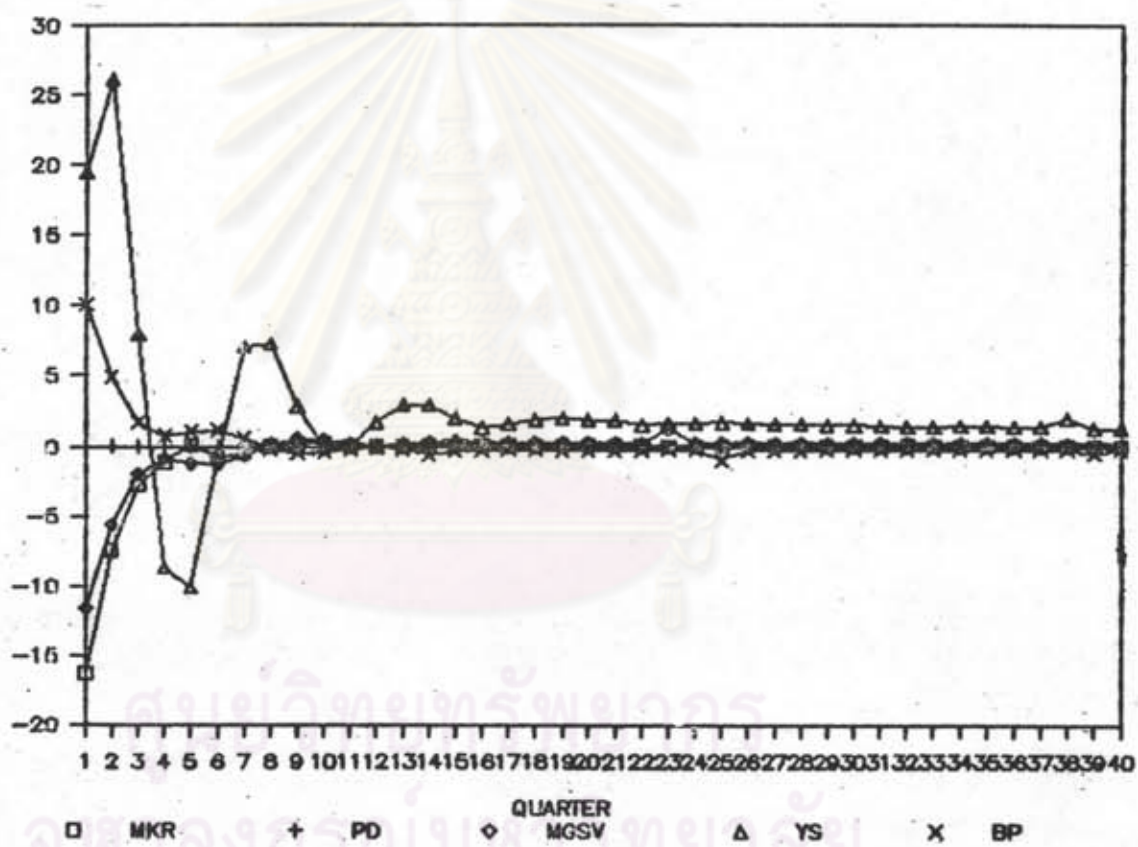
การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้ดัชนีราคาสินค้าทั่วไป (PD) เปลี่ยนแปลงค่อนข้างจะผันผวนมากใน 11 ไตรมาสแรก กล่าวคือ PD เพิ่มขึ้นและลดลงในทุก 3 ไตรมาส จนกระทั่งลดลงเล็กน้อยในไตรมาสที่ 10 และ 11 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะอิทธิพลของนโยบายนี้ประกอบกับอิทธิพลของการปรับตัวของตัวแปรในแบบจำลอง อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 12 เป็นต้นไป PD เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

การเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้การนำเข้าสินค้าและบริการที่เป็นตัวเงินรวม (MGSV) ลดลงใน 7 ไตรมาสแรก เพราะการเพิ่มอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรจะมีผลทำให้การนำเข้าสินค้าประเภททุนและเครื่องจักรลดลง ดังนั้นมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการก็ลดลงด้วย อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 8 เป็นต้นไป ผลของนโยบายนี้ไม่มีอิทธิพลต่อ MGSV ไม่มากนัก การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากกลไกการปรับตัวของตัวแปรในระบบสมการ

ตารางที่ 4.5 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีสินค้านำเข้าประเภททุนและเครื่องจักร : ZTMK

I	QUARTER	I	MKR	PD	M6SV	YS	BP	I
I	1	I	-16.29541	0.00038	-11.56640	19.50000	10.07251	I
I	2	I	-7.46631	0.00046	-5.65235	26.06250	4.86894	I
I	3	I	-2.83960	0.00013	-1.97656	7.93750	1.72266	I
I	4	I	-1.13208	-0.00016	-0.86328	-8.68750	0.75367	I
I	5	I	0.12598	-0.00017	-1.19921	-10.12500	1.04516	I
I	6	I	-0.84155	-0.00001	-1.30078	-0.68750	1.13575	I
I	7	I	-0.46728	0.00011	-0.65234	7.06250	0.56763	I
I	8	I	-0.01953	0.00011	0.17969	7.25000	-0.15625	I
I	9	I	0.21436	0.00005	0.57422	2.87500	-0.50073	I
I	10	I	0.18823	-0.00001	0.47265	-0.06250	-0.40992	I
I	11	I	0.06079	-0.00001	0.19140	0.00000	-0.16797	I
I	12	I	0.00268	0.00003	0.08984	1.75000	-0.08106	I
I	13	I	0.03150	0.00004	0.17579	2.93750	-0.15552	I
I	14	I	0.09375	0.00004	0.33203	2.93750	-0.61450	I
I	15	I	0.11572	0.00003	0.38282	2.00000	-0.33203	I
I	16	I	0.09814	0.00002	0.30859	1.37500	-0.27100	I
I	17	I	0.07422	0.00002	0.26172	1.62500	-0.22957	I
I	18	I	0.06640	0.00002	0.26562	1.93750	-0.23095	I
I	19	I	0.07153	0.00002	0.29297	2.06250	-0.25512	I
I	20	I	0.07813	0.00003	0.30468	1.87500	-0.26905	I
I	21	I	0.07422	0.00002	0.28907	1.87500	-0.25391	I
I	22	I	0.07032	0.00002	0.28125	1.56250	-0.24610	I
I	23	I	0.06250	0.00002	1.26172	1.68750	-0.22705	I
I	24	I	0.06250	0.00002	0.26563	1.68750	-0.23438	I
I	25	I	0.05860	0.00002	0.28125	1.75000	-0.91772	I
I	26	I	0.06250	0.00002	0.30469	1.68750	-0.26563	I
I	27	I	0.05860	0.00002	0.28516	1.62500	-0.24756	I
I	28	I	0.05859	0.00002	0.29688	1.62500	-0.25782	I
I	29	I	0.05078	0.00002	0.26562	1.56250	-0.23047	I
I	30	I	0.05249	0.00002	0.25782	1.56250	-0.22656	I
I	31	I	0.05468	0.00001	0.25782	1.50000	-0.22656	I
I	32	I	0.14688	0.00002	0.24218	1.43750	-0.21094	I
I	33	I	0.05078	0.00001	0.25000	1.43750	-0.21778	I
I	34	I	0.04688	0.00002	0.25000	1.50000	-0.22021	I
I	35	I	0.04688	0.00002	0.25391	1.50000	-0.22806	I
I	36	I	0.04688	0.00001	0.25782	1.43750	-0.22656	I
I	37	I	0.05078	0.00001	0.25391	1.43750	-0.22192	I
I	38	I	0.04297	0.00001	0.23438	2.06250	-0.20312	I
I	39	I	0.04297	0.00002	0.23438	1.31250	-0.50313	I
I	40	I	0.04297	0.00001	0.22657	1.31250	-0.19531	I

รูปที่ 4.5 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอัตราภาษีสินค้าเข้าประเภททุนและเครื่องจักร : ZTMK*

ศูนย์วิจัยกสิวิทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราภาษีนำเข้าประเภททุนและเครื่องจักรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ในปีฐานเพียงไตรมาสเดียวโดยสิ่งอื่นคงที่ มีผลทำให้ MKR และ MGSV เปลี่ยนแปลงถูกต้องตามทฤษฎี อย่างไรก็ตามผลของนโยบายนี้มีผลทำให้ PD เปลี่ยนแปลงขึ้นลงในลักษณะที่ผันผวนมากในช่วง 11 ไตรมาสแรก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ไต่กลางไว้แล้วข้างต้น นอกจากนี้ผลของนโยบายนี้ต่อผลผลิตที่เป็นตัวเงินรวม (YS) และดุลการชำระเงิน (BP) สามารถพิจารณาวิเคราะห์ได้จากรายละเอียดที่ไต่แสดงไว้ในตารางที่ 4.5 และรูปที่ 4.5

4.2 ความยืดหยุ่นของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง

เช่นเดียวกับงานวิจัยโดยทั่วไป งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาถึงประสิทธิผลเปรียบเทียบหรือผลกระทบเปรียบเทียบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ดังไต่กลางไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม งานวิจัยฉบับนี้จะพิจารณาถึงการศึกษาถึงความยืดหยุ่นซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบจากนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ไต่ นั่นคือการศึกษาที่จะเน้นการเปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง ที่มีต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งในระยะสั้น (1 ปีหรือ 4 ไตรมาส) และระยะยาว (5 ปีหรือ 20 ไตรมาส)²

ดังนั้น การศึกษาจึงเปรียบเทียบความยืดหยุ่นของทั้งสองนโยบายต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ 4 ตัวแปร ดังนี้คือ

1. ดัชนีราคาสินค้าทั่วไป : PD
2. ผลผลิตที่แท้จริงรวม : YSR
3. การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน : IPR
4. การบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน : PCER

¹ ความยืดหยุ่น หมายถึงอัตราส่วนระหว่างเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามร่วมกับเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงตัวแปรนโยบาย โดยใช้ค่าของตัวแปรตามรวมจากการทำ Policy Simulation ซึ่งวิธีการคำนวณไต่กลางไว้แล้ว หน้า 60.

² สูตรในการคำนวณความยืดหยุ่นในระยะสั้นและระยะยาว พิจารณาได้จากภาคผนวก ก.

การเปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า "นโยบายการคลังมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงินหรือไม่?" เนื่องจากแบบจำลองที่สร้างขึ้นมีตัวแปรทางด้านนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง 21 ตัวแปร การจับคู่เปรียบเทียบในการศึกษานี้จึงจัดทำเพื่อพยายามหาข้อสรุปเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพียงพิจารณาออกเป็น 3 คู่ ดังนี้

นโยบายการเงิน	นโยบายการคลัง
BR*	tax22*
CCBBT*	IGV*
FLCB*	GCEV*

4.2.1 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*) กับนโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร (tax22*)

ผลการคำนวณความยืดหยุ่นของนโยบายทั้งสองที่มีต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ในระยะสั้น (4-Period) และระยะยาว (20-Period) ได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.6

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*)
กับนโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร (tax22*)

	BR*		tax22*	
	4-Period	20-Period	4-Period	20-Period
PD	0.04661	2.13658	-0.04714	-3.08697
YSR	-0.47890	1.81375	-0.49179	-2.62109
IPR	0.59625	0.48617	-0.67878	-0.75191
PCER	-0.68759	1.41113	-0.73406	-2.03888

จะเห็นว่า ความยืดหยุ่นของนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*) ที่มีผลต่อราคาสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ 0.04661, -0.47890, 0.59625 และ -0.68759 ขณะที่ในระยะยาวมีค่าเท่ากับ 2.13658, 1.81375, 0.48617 และ 1.41113 ตามลำดับ ค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในระยะสั้นอิทธิพลของการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ระดับราคาสินค้าทั่วไปเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ผลผลิตที่แท้จริงรวมและการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชนลดลง ที่น่าสนใจก็คือ ค่าความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่าหนึ่งในระยะสั้นจึงมีผลกระทบน้อยมาก อย่างไรก็ตามในระยะยาวมีผลทำให้ระดับราคาสินค้า การผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น โดยที่นโยบายนี้มีผลต่อระดับราคาสินค้าทั่วไปมากที่สุดที่ที่น่าสนใจก็คือ ในระยะยาวมีผลกระทบมากเพราะความยืดหยุ่นมากกว่าหนึ่ง ยกเว้นผลกระทบต่อ IPR จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าผลกระทบของนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (BR*) มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระยะยาวมากกว่าในระยะสั้น

ถ้าพิจารณาถึงความยืดหยุ่นของผลกระทบจากนโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตร (tax22*) ที่มีผลต่อราคาสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุน

ที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) จะพบว่าในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ -0.04714 , -0.49179 , -0.67878 และ -0.73406 ส่วนในระยะยาวมีค่าเท่ากับ -3.08697 , -2.62109 , -0.75191 และ -2.03888 ตามลำดับ ค่าความยืดหยุ่นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในระยะสั้นนโยบายอัตราภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรเพิ่มขึ้น มีผลทำให้ระดับราคาสินค้า ผลผลิต การลงทุน และการบริโภคลดลงโดยตลอด แต่ในระยะยาวตัวแปรทั้ง 4 ลดลงมากกว่าในระยะสั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในระยะสั้นค่าความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่าหนึ่งจึงมีผลกระทบน้อยมาก แต่ในระยะยาวค่าความยืดหยุ่นมากกว่าหนึ่ง ยกเว้นเฉพาะผลกระทบต่อ IPR ดังนั้นในระยะยาวจึงมีผลกระทบมาก

การศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า ประการแรก นโยบายการคลัง อันหมายถึงนโยบายภาษีทางอ้อมเฉลี่ยของภาคนอกการเกษตรมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงิน อันหมายถึงนโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน เพราะผลกระทบต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ทั้ง 4 ตัวแปรของนโยบายทั้งสองได้ค่าความยืดหยุ่นของนโยบายภาษีทางอ้อมเฉลี่ยภาคนอกการเกษตรมากกว่านโยบายอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ประการที่สอง เราจะหวังให้นโยบายทั้งสองแก้ปัญหาเศรษฐกิจในทันทีทันใดไม่ได้ เนื่องจากว่าความยืดหยุ่นในระยะสั้นมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง จำเป็นจะต้องใช้เวลาพอสมควรในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยสองนโยบายนี้ เพราะในระยะยาวความยืดหยุ่นมีค่ามากกว่าหนึ่ง (ยกเว้นเฉพาะผลต่อ IPR)

4.2.2 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์กู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย (CCBBT*) กับนโยบายการลงทุนที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (IGV*)

ผลการคำนวณความยืดหยุ่นของนโยบายทั้งสองที่มีต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ทั้งในระยะสั้น (4-Period) และระยะยาว (20-Period) ได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากธนาคารแห่งประเทศไทย (CCBBT*) และนโยบายการลงทุนที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (IGV*)

	CCBBT*		IGV*	
	4-Period	20-Period	4-Period	20-Period
PD	0.00881	0.25937	0.01069	0.38709
YSR	0.09825	0.22016	0.11852	0.32856
IPR	0.14208	0.06032	0.17135	0.08808
PCER	0.14726	0.17128	0.17763	0.25563

จะเห็นได้ว่า ความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากธนาคารแห่งประเทศไทย (CCBBT*) ที่มีผลต่อระดับราคาสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ 0.00881, 0.09825, 0.14208 และ 0.14726 ขณะที่ในระยะยาวมีค่าเท่ากับ 0.25937, 0.22016, 0.06032 และ 0.17128 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว อิทธิพลของนโยบายเพิ่มสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากธนาคารแห่งประเทศไทยมีผลทำให้ระดับราคาสินค้า การผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะการเพิ่มสินเชื่อทำให้ปริมาณเงินในระบบมากขึ้น นำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การผลิต การลงทุนและการบริโภคเพิ่มขึ้น ตลอดจนราคาสินค้าสูงขึ้นด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า ความยืดหยุ่นในระยะยาวมีค่ามากกว่าในระยะสั้น (ยกเว้นผลต่อ IPR) อย่างไรก็ตาม ความยืดหยุ่นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง

นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นของนโยบายการลงทุนที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (IGV*) ที่มีผลต่อระดับราคาสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ 0.01069, 0.11852, 0.17135 และ 0.17763 ขณะที่ในระยะยาวมีค่าเท่ากับ 0.38709, 0.32856, 0.08808 และ

0.25563 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอิทธิพลของนโยบายเพิ่มการลงทุนที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาลจะมีผลทำให้ระดับราคาสินค้า การผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นการเพิ่มการลงทุนของภาครัฐบาลจะเป็นตัวกระตุ้นทำให้ระบบเศรษฐกิจเจริญเติบโตมากขึ้น มีการขยายตัวทั้งทางด้านการผลิต การลงทุน การบริโภค และยังทำให้ระดับราคาสูงขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ความยืดหยุ่นในระยะยาวมีค่ามากกว่าในระยะสั้น (ยกเว้นผลต่อ IPR) อย่างไรก็ตาม ความยืดหยุ่นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า ประการแรก นโยบายการคลังอันหมายถึงนโยบายการลงทุนที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล มีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงิน อันหมายถึงสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์กู้จากธนาคารแห่งประเทศไทยทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว (ยกเว้นเฉพาะผลต่อ IPR)

ประการที่สอง เราจะหวังให้นโยบายทั้งสองแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ไม่มากนัก เพราะนโยบายทั้งสองมีค่าความยืดหยุ่นน้อยกว่าหนึ่งทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ยังต้องใช้เวลานานพอควรจึงจะได้อผล เพราะความยืดหยุ่นในระยะยาวมีค่ามากกว่าในระยะสั้น (ยกเว้นเฉพาะผล IPR)

4.2.3 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์กู้จากต่างประเทศ (FLCB*) กับนโยบายค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (GCEV*)

ผลการคำนวณความยืดหยุ่นของนโยบายทั้งสองที่มีต่อตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ทั้งในระยะสั้น (4-Period) และระยะยาว (20-Period) ได้แสดงไว้ดังตารางที่ 4.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ (FLCB*) กับนโยบายค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (GCEV*)

	FLCB*		GCEV*	
	4-Period	20-Period	4-Period	20-Period
PD	0.11160	0.41114	0.04236	0.42217
YSR	1.24395	0.34899	0.47261	0.35836
IPR	1.79914	0.09355	0.68362	0.09606
PCER	1.86454	0.27152	0.70835	0.27880

จะเห็นได้ว่า ความยืดหยุ่นของนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ (FLCB*) ที่มีผลต่อ ระดับสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ 0.11160, 1.24395, 1.79914 และ 1.86454 ขณะที่ในระยะยาวมีค่าเท่ากับ 0.41114, 0.34899, 0.09355 และ 0.27152 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ระดับราคาสินค้า การผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการที่ธนาคารพาณิชย์เงินจากต่างประเทศมาปล่อยเข้าสู่ระบบการเงินทำให้ปริมาณเงินในระบบเพิ่มมากขึ้น นำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีการขยายตัวทั้งทางด้านการผลิต การลงทุน และการบริโภค ตลอดจนระดับราคาสินค้าที่สูงขึ้นด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า ความยืดหยุ่นในระยะสั้นกลับมีค่ามากกว่าความยืดหยุ่นในระยะยาว (ยกเว้นเฉพาะผลต่อ PD) นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นในระยะสั้นยังมีค่ามากกว่าหนึ่งอีกด้วย (ยกเว้นเฉพาะผลต่อ PD) ในขณะที่ระยะยาวความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง

นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นนโยบายค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล (GCEV*) มีผลต่อระดับราคาสินค้าทั่วไป (PD) ผลผลิตที่แท้จริงรวม (YSR) การลงทุนที่แท้จริงรวมของภาคเอกชน (IPR) และการบริโภคที่แท้จริงของภาคเอกชน (PCER) ในระยะสั้นมีค่าเท่ากับ 0.04236, 0.47261,

0.68362 และ 0.70835 ขณะที่ในระยะยาวมีค่าเท่ากับ 0.42217, 0.35836, 0.09606 และ 0.27880 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาลเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ ราคาสินค้า การผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น สาเหตุเนื่องจากการเพิ่มค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาลจะเป็นตัวกระตุ้นทำให้ระบบเศรษฐกิจเจริญเติบโตมากขึ้น มีการขยายตัวทั้งทางด้านการผลิต การลงทุน และการบริโภคเพิ่มขึ้น ตลอดจนทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่าหนึ่งทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นในระยะสั้นมีค่ามากกว่าในระยะยาว (ยกเว้นเฉพาะผลตอบ PD)

ดังนั้น การวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า ประการแรก ในระยะสั้นนโยบายการเงินอันหมายถึงนโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการคลังอันหมายถึงนโยบายค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินของภาครัฐบาล ขณะที่ในระยะยาว นโยบายการคลังมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงินเพียงเล็กน้อยหรือมีประสิทธิภาพเท่า ๆ กัน

ประการที่สอง นโยบายทั้งสองในระยะสั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าในระยะยาว โดยเฉพาะนโยบายการเงินในระยะสั้นมีความยืดหยุ่นมากกว่าหนึ่ง (ยกเว้นเฉพาะผลตอบ PD) อย่างไรก็ดี ในระยะยาวนโยบายทั้งสองไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก เพราะมีค่าความยืดหยุ่นน้อยกว่าหนึ่ง จากการศึกษาเปรียบเทียบความยืดหยุ่นของทั้งนโยบายการเงินและการคลัง โดยพิจารณาทั้ง 3 หัวข้อคือ 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3 สรุปได้ว่า ประการแรก "นโยบายการคลังมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ยกเว้นหัวข้อที่ 4.3 เท่านั้นที่นโยบายการคลังมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงินในระยะยาวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ในระยะสั้นนโยบายการเงินมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการคลัง"

ประการที่สอง โดยทั่วไปจะหวังให้นโยบายการเงินและนโยบายการคลังแก้ปัญหาเศรษฐกิจทันทีทันใดไม่ได้ เพราะความยืดหยุ่นในระยะสั้นมีค่าน้อยกว่าในระยะยาว และมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง ยกเว้นในหัวข้อ 4.3 เท่านั้นที่นโยบายสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศมีค่ามากกว่าหนึ่งในระยะสั้น (โดยมีผลตอบ YSR, IPR และ PCER)

ประการที่สาม โดยทั่วไปจะหวังผลมากนักไม่ได้ เพราะความยืดหยุ่นโดยทั่วไปมักมีค่าน้อยกว่าหนึ่ง โดยเฉพาะในระยะสั้น ค่าความยืดหยุ่นน้อยกว่าหนึ่งมีมาก ส่วนในระยะยาวค่าความยืดหยุ่นมีค่ามากกว่าหนึ่งก็มีน้อยเช่นเดียวกัน ดังนั้น โดยทั่วไปประสิทธิภาพของนโยบายการเงินและการคลังจึงมีไม่มากนัก เพราะความยืดหยุ่นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าหนึ่งนั่นเอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือถ้าจะหวังผลในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจจากนโยบายการเงินและการคลัง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้หลาย ๆ มาตรการพร้อมกัน เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าหนึ่งนั่นเอง